



Miljenko Cimeša samostalni je konzultant, ekspert za strategiju i organizacijski razvoj. Predsjednik je Društva za organizacijsko učenje Hrvatske i član uprave portala Quantum21.net.

Riječ urednika

Miljenko Cimeša

O društvenoj odgovornosti poduzeća (ili dobrom upravljanju) u nas se većizvjesno vrijeme odvija javni dijalog. Svijest o ulozi i potencijalnom doprinosu poslovnog sektora (premda ne samo njega) **održivom razvoju** postupno jača. Pridružujući se tim naporima u ovom broju objavljujemo tri priloga na tu temu.

Prvi prilog **Održiva budućnost** (riječ je zapravo o 8. poglavlju knjige *The Limits to Growth: The 30-Year Update* autora Dennis Meadows, Donella Meadows, Jorgen Randers) predstavlja svojevrsnu programsku deklaraciju o nužnosti pokretanja *revolucije održivosti*. Na temelju više od 30 godina istraživanja autori ukazuju da je 'svijet vođen u krivom smjeru', te upozoravaju na to da 'sprečavanje katastrofe zahtijeva hitne i radikalne promjene'. Revolucija održivosti predstavljati će najveću i najsloženiju *societalnu* promjenu u povijesti ljudskog društva.

Ostvarivanje promjena takve širine i dubine nije moguće korištenjem tradicionalnih pristupa i metoda. Političke deklaracije i angažman uskih grupa znanstvenika nisu dostatne. Stoga autori predlažu novi, organski pristup, kao i korištenje novih metoda i alata. Riječju, revolucija održivosti zahtijeva *potpuno drugačiji način razmišljanja i djelovanja*. Ona će proizaći iz vizija, uvida i djelovanja milijuna ljudi širom svijeta. Korištenjem 'alata' kao što su kreiranje zajedničke vizije, razvoj mreža i pokretanjem brojnih inicijativa za *organizacijskim učenjem* razvoj održivog društva ne mora ostati utopijskim projektom nekolicine zanesenjaka. Naravno, kao što je većnavedeno, riječ je o najvećoj - a samim tim i najtežoj societalnoj promjeni.

Svima onima koji će se zapitati o izvodljivosti predloženog projekta možemo odgovoriti sa protupitanjem: IMAMO LI ALTERNATIVU? Možemo li si dopustiti luksuz da skrštenih ruku dočekamo nadolazeću globalnu krizu? Ovih dana smo mogli pročitati upozorenje **Al Gora** o tome kako *imamo još najviše deset godina prije nego dođemo do kritične točke nakon koje više nema povratka!*

Poruke ovog teksta su nadasve značajne i za aktualni trenutak Hrvatske. Njen razvoj u pravcu 'učecog društva', 'društva znanja' i 'održivog društva' zahtijeva korištenje novog pristupa i novih alata! U protivnom će opredjeljenja političkih elita (još jednom) ostati na razini pukih deklaracija.

Profesor **Angel Cabrera** u svom intervjuu također ističe 'potrebu za novim pristupom vođenju u rješavanju problema etike i društvene odgovornosti'. Riječ je o *vođenju temeljenom na principima*. Sukladno tome on ukazuje na postojanje brojnih inicijativa diljem svijeta koje se bave identifikacijom i definiranjem univerzalno primjenljivih principa poslovne prakse.

U prilogu **Kim Mollera** *Strategija poduzeća: Društvena odgovornost* ukazuje se na to da su kompanije danas suočene sa izazovima unapređenja konkurentnosti i održivosti. U svom odgovoru autor ukazuje kako između dugoročne strategije razvoja konkurentnosti i zahtjeva za održivosti postoji uzajamno podržavajuća veza. Razvoj konkurentnosti nije moguć bez unapređenja održivosti - i obratno. Najvažnija prepreka tome nalazi se u dominantnom *načinu razmišljanja* (kojeg obilježava fragmentacija - primjerice u vidu kratkoročne orijentacije) i *ponašanja* (sukobi).